

РЕШЕНИЕ

№ 8472

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 16.02.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12679** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84 ал.2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано по жалба на Х. А. И., ЛНЧ [ЕГН], гражданство и месторождение - С., с дата на раждане: 15.01.2005г., с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], аптека „Р. 2010“, тел.: [ЕГН] срещу решение № 161X от 29.10.2025 на интервюиращ орган, Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ при МС), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила последваща молба вх.№ КП-01-7436 от 17.10.2025г.

Твърди се, че решението е постановено в нарушение на чл.76б ал.1 т.2 вр. чл.58 ал.5 от ЗУБ.

Същевременно при подаване на молбата си от 17.10.2025г. на лицето не е било указано по какъвто и да било начин, че е негово задължение да представ писмени доказателства и да усаже нови обстоятелства. Не разбира значението на понятието ново писмено доказателство и няма представа как да се снабди с него. С това се твърди, че е нарушена нормата на чл.58 ал.5 ЗУБ. Тази норма се явява пряк израз на общия принцип по чл.12 АПК, респ. и той е нарушен.

С решението не е извършен анализ дали лицето се позовава на нови факти и обстоятелства от значение за личното му положение и за страната му по произход. Същевременно обаче, той не може да се върне тъй като животът му там е застрашен, в подкрепа на което твърди, че е представил писмени доказателства – интернет базирани информации, призив на ВКБООН, доклад на У. № 5 от 20.10.2025г., становище на А. И.. Фактите съдържащи се

в тези доклади не са обсъдени.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с тези обективирани в оспорваният акт, които ще бъдат възпроизведени в относимата им част по-долу.

С оглед твърденията на страните, фактите по делото и предметът на служебна проверка съдът съобрази и приема:

На 17.10.2025г. Х. А. И. е подал последваща молба за предоставяне международна закрила, заведена с вх. № вх. № КП-01-7436 по делодовният опис на ДАБ.

С решение № 1452/10.02.2025г. на председателя на ДАБ / влязло в сила, / виж. решение № 3685 от 11.04.2025г. по адм.д. № 580/2025г. на АС-Хасково и решение по адм.д. № 5109/2025г. на ВАС/ на лицето е отказано предоставне на статут на бежанец и хуманитарен статут, респ. процесната молба се явява последваща.

По силата на чл. 76а ЗУБ преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2.

Така и при постановяване процесното решение, интервюращия орган е събрзил представените от чужденеца призив на ВКБООН за продължаване защита и подкрепа на сирийците в и извън страната от 20.01.2025г., становище на А. И., справки за положението в С. и в района на Х. от организацията L. me in B. и др.

На база представените доказателства и изложени твърдения органа е приел, че не са налице законови основания за допускане молбата до разглеждане, тъй като:

Не обосновава становището си за настъпили след напускането на държавата му значими събития за живота и свободата му там. Липсват данни и да извършена от него дейност, която може да обоснове евентуални притеснения от преследване при звърщането му.

Твърденията му, че се опасявал от насилствено мобилизиране, тъй като не искал да се бие не са приети като основателни, тъй като понастоящем в С. няма военни действия и фронтни линии, респ. няма логично очакване, че би се стигнало до принудително набиране на военнослужещи.

Посочено е още, че на 3.09.2025г. сирийското министерство на правосъдието е обявило, че вече е еотменило няколко милиона забрани за пътуване среу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене, повече от кито забрани свързани с политически изявления срещу бившия лидер Б. А.. Същевременно обработката на останалите досиета ще продължи, като пътуващите няма да бъдат арестувани, а само ще бъдат информирани за текущият си правен статус. За първи път от 14г. насам С. отново изнася легално суров петрол.

На 25.08.2025г. Министерството на финансите на САЩ официално премахва С. от канционните разпоредби на Кодекса на федералните разпоредби и международната търговия на страната е възстановена.

На 05.09.2025г. в присъствието на президента А. ал Ш. е създаден Сирийски фонд за развитие насочен към подкрепа възстановяването и създаване работни места.

В бюлетин на ВКБООН от 26.09.2025г. е отразено, че към 25.09.2025г. считано от 08.12.2024г. около 1 027 887 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни, въпреки това милиони други остават разселени и е необходима спешна подкрепа за устойчивото им завръщане.

Според последните данни на работната група на вътрешно разселени лица, към

26.09.2025г. 1 863 863 лица са се завърнали по домовете си от край на ноември предходната година...

На тази база е посочено, че в С. не е налице военен конфликт, който да генерира ниво на насилие водещ до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице единствено поради физическото му присъствие на тази територия. В т.ч. и по отношение на посегателствата визирани в чл.3 ЕКПЧОС.

Освен това е прието, че няма установени лични обстоятелства които да сочат, че жалбоподателя би станал специфична цел на такова насилие поради присъщите за личното му положение елементи – лабота, ангажимент или подкрепа зъ възржени групировки или международни организации. Той е заявл, че няма взаимоотношения с армията или полицията и е нямал поитическа дейност. Личното му положение не предполага включването му в рискована група, чиято дейност би го поставила в неблагоприятна ситуация на фона на развиващите се там квнфикти по смисла на т.39 от решение на СЕС по дело С-465/2007.

Представените в последващата молба факти и обстоятелства не са нови и не са от съществено значение нито за личното положение, нито за страната по произход на лицето. Поради което е постановено и процесното решение.

На тази база съдът приема:

Така постановеното решене е в съответствие с изискванията за компетентност по чл.146 т.1 АПК, от Р. Б., интервюиращ огран, притежаващ необходимата компетентност в производството по чл.76 а и сл. ЗУБ.

Решението е постановено в писмена форма и съдържа фактическите и правни съображения обосновали крайният резултат, като в производството е обезпечено правото на участие на лицето, както и правата му по чл.76в ал.1 ЗУБ. В този смисъл постановеният акт е съобразен с изискванията за форма и съдържание и постановен при спазване на производствените правила съобразно чл.146 т.2 и т.3 АПК.

В допълнение с и писмо от 20.10.2025г. на жалбоподателя с изпратени указания относно реда за подаване и процедурата, която следва, като му е указано, че в 7-дневен срок може да представи писмени доказателства в подкрепа на искането си.

Що се касае до твърдението на жалбоподателя, че не разбира понятието ново писмено доказателство, то съдът счита за необходимо да подчертае, че то не притежава специфични юридически белези различни от обичайното значение на тези думи. Нещо повече, молбата му е подадена чрез адв.Д., респ. същият е бил представляван от адвокат в производството, което позволява на съда да приеме, че той е имал необходимият правено-експертен инструментариум за да организира защитата си.

Що се касае до неговата обосновааност и съответствието му с материалния закон съдът съобрази:

Условията за допустимост на процесната молба са регламентирани в чл.13 ал.2 ЗУБ по силата на препращащата норма на чл.76а от с.з.

От своя страна разпоредбата на чл.13 ал.2 ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Т.е. съществено нормативно изискване за преценка допустимостта на последваща молба се явява позоваването на нови обстоятелства от съществено значение било за личното положение на чужденеца било за държавата му по произход.

Съдът се запозна и с първоначално подадената молба, респ. изразеното от чужденецът в рамките на проведеното интервю да са съпостави твърденията и установи евентуалното наличие на нови обстоятелства с оглед предходно заявеното.

В рамките на проведеното интервю лицето заявява ясно, че не е арестуван в държавата по произход, не е осъждан. Роден е в [населено място], обл. Х. и е живял в село на 10 км от родното му. Етнически е арабин и не е имал проблеми с принадлежността си към тази група. Никога не е имал и проблеми в качеството си на мюсюлман – сунит, т.е. прати религиозни причини. Не участва в религиозна общност, секта. Не е членувал в политическа партия, въоръжена групировка, не е влизал във взаимоотношения с армията или полицията. В селото му е имало военни действия, като през м. април 2015 г. турците са бомбардирани къщата им в Джурум К.. Бойци на ДАУШ са ги накарали тогава да напуснат къщата си и да паркират в гаража ми колата си. В района има мафии, въоръжени групировки, които нападат хората и ги ограбват, респ. той и баща му са били нападнати когато са отивали на пазар – отнели са им мотоциклета/взет от съседите/и мобилния телефон.

В съседното село се е взривила кола бомба. В Сирия никога не е оказвано насилие спрямо него, негови близки и роднини. Не иска да се върне в С., но ако се върне мисли, че ще го принудят да устава във военни действия и да бъде убит.

На бащата на тази съпоставка и след като се запозна с молбата, прибожените към нея доказателства и фактите по преписката съдът приема за правилен изводът на административния орган за липса на нови обстоятелства и факти от значение за личното му положение или държавата по произход на лицето.

От впоследствие подадената молба не става ясно изобщо какви са новите обстоятелства за личното му положение или за държавата му произход с потенциал за въздействие спрямо него.

Първоначалната му молба е подадена при действие на режима на Б. А., като в интервюто си той е посочил, че се опасява да не бъде извикан в армията, не иска да участва в армията и да се бие. Понастоящем и при подаване на последващата молба режима на Б. А. е сменен, т.е. заплахата, че ще бъде призван в армията да убива противниците на режима вече е отпаднала. В този смисъл правилно ответника е анализирал това обстоятелство, като следва да се посочи, че тази именно смяна на режима води и до отпадане изобщо на причините на лицето да търси закрила, докоето именно напрежението при действието на режима на А. е било в основата на неговата „бежанска история“.

Като продължение - от последващата му молба не става ясно нито налице ли е влошаване, нито в какво се изразява това влошаване, нито с какво ще бъдат застрашени негови неотменими права. В хипотеза в която лицето говори, че същите ще бъдат застрашени „пряко“ то би следвало да може да обоснове с какво и в какво се изразява тази заплахата. Подобни твърдения липсват. Единственото ясно и категорично твърдение впрочем е, че лицето не желае да се връща в С..

Следва да се посочи още, че изложените твърдения за обстановката в С. по никакъв начин не са обвързани с личното положение на лицето. Общото представяне на ситуацията не е свързано с него така, че да се приеме, че същата Първо подлежи на обстоен и реален анализ чрез допускане по същество и Второ, че има или би имала реално отношение към личното положение на жалбоподателя във всички аспекти на това понятие.

В. всички данни позволяват да се приеме, че реално ситуацията е подобрена от момента в който лицето е напуснало С.. В тази връзка безспорно е, че ситуацията все още не е

напълно нормализирана и,че сигурно има незатихнало напрежение,но е несравнима с тази в чиито контекст е подадена първоначалната молба. В тази връзка правилно ответника се е позовал и на международната оценка на събитията в С.,в т.ч. отмяна на санкции от САЩ. Действително бомбардировката от страна на Турция над селото му при което е разрушена и къщата им е притеснителна,но ясно следва да се отчете,че това се е случило през 2015г.,докато той напуска С. едва през 2024г. и в този смисъл посоченото обстоятелство е очевидно ирелевантно за изразените от него притеснения на живота и сигурността им.Още повече,ноторно е ,че към момента от страна на Турция не се осъществяват никакви воени интервенции на територията на С. и в частност – в посоченият регион. Успоредно с това и извън изложените от органа мотиви по преписката е приложена и справка относно С. от която се установява самостоятелен анализ на положението в страната по произходи в този смисъл и макар при липсващо твърдение от чужденеца следва да се приеме, че органа е извършил необходимата доказателствена и въз основа на нея – аналитична дейност.

В своето решение от 10 юни,2021г. по дело С- С-921/19, LH, ECLI:EU:C:2021:478,Съдът в Л. посочва недвусмислено,че:

„ Все пак, когато кандидат подаде последваща молба за международна закрила, без да представи нови данни, членки могат — както е посочено в съображение 36 от Директива 2013/32 и както следва от член 33, парграф 3, като недопустима в съответствие с принципа за пресъдено нещо“/виж т.33/.

И по аналогичен начин в т.36 от решението е посочено,че

„Така, на първо място, член 40, параграф 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) от тази директива, първоначално послужващо за разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидат данни свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила, Директива 2011/95“.

Като, само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с член 40, параграф 3 от тази директива. Новите факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на международна закрила. Освен това, що се отнася до процедурата за проверка на допустимостта на последваща молба, тази процедура, предвидена в Директива 2013/32, да позволи на държавите членки да отхвърлят като недопустима всяка последваща молба, ако не е елемент или факт, така че да се спазва принципът за пресъдено нещо във връзка с предходното решение./виж т.33/.

Посочената практика на СЕС е била потвърдена, като с решение от 9 септември 2021г. по дело С- 18/20, XY, ECLI:EU:C:2021:710, което настоящият състав ще си позволи да цитира в относимата му част за да бъдат избегнати всякакви допълнителни съмнения относно понятието нови факти и обстоятелства и тяхната преценка,респ. утвърдените стандарти в практиката на СЕС по разглеждане и преценка на подобен род моли, а именно:

„33 Така, на първо място, следва да се отбележи, че член 40, параграф 2 от Директива 2013/32 предвижда,

допустимостта на молба за международна закрила съгласно член 33, параграф 2, буква г) от тази директива, предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за закрила по силата на Директива 2011/95 (решение от 10 юни 2021 г., S. van Justitie en Veiligheid (Нови елементи или нови факти), [C-921/19](#), [EU:C:2021:478](#), т. 36).

34 Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с член 40, параграф 3 от тази директива, ако нови факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на закрила по силата на Директива 2011/95 (решение от 10 юни 2021 г., S. van Justitie en Veiligheid (Нови елементи или нови факти), [C-921/19](#), [EU:C:2021:478](#), т. 37).

35 При това положение, макар текстът на член 40 от Директива 2013/32 да не изяснява понятието „нови елементи или нови факти“, последваща молба (решение от 10 юни 2021 г., S. van Justitie en Veiligheid (Нови елементи или нови факти), [C-921/19](#), [EU:C:2021:478](#), т. 37) пак предвижда в параграфи 2 и 3, че тези нови елементи или факти, на които може да се основава такава молба, са били „представени от кандидата“.

36 Следователно тези разпоредби ясно уточняват, че последваща молба може да се основава както на нови елементи или факти, които са били представени от кандидата, така и на нови елементи или факти, които са били представени от заявителя.

37 Така от този текст следва, че елемент или факт трябва да се счита за нов по смисъла на член 40 от Директива 2013/32, ако решението по предходната молба е било прието, без този елемент или този факт да са били представени от кандидата при определянето на статута на кандидата. Тази разпоредба не прави никакво разграничение в зависимост от това дали новите елементи или факти, изтъкнати в подкрепа на последваща молба, са възникнали преди или след приемането на това решение. Като в заключение, почитаемият съд в Л. приемае, че:

„С оглед на изложените по-горе съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 40 от Директива 2013/32 трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „нови елементи или факти“, които „са се появили или били представени от кандидата“ по смисъла на тази разпоредба, включва елементите или фактите, настъпили след окончателното решение по първата молба за международна закрила, както и елементите или фактите, които са съществували още преди приемането на първата молба, но са били изтъкнати от кандидата“.

С оглед дотук изложеното, съдът према, че настоящата, последваща молба не съдържа нито едно ново твърдение, което да не е било изтъкнато от кандидата при подаване на първоначалната молба, както и, че липсват твърдения относно наличието на пряка и непосредствена заплаха за самият него и или членовете на семейството му.

Вспътително, в последващата си молба, лицето говори за реална опасност от принудителна мобилизация, произволни арести, нечовешко/унизителни третиране или насилие поради отказ от участие във военни действия и религиозна/политическа неутралност, което също контрастира с изложеното от него, че никога не е имал проблеми

заради етнически произход, не е арестуван, не е осъждан в държавата си произходне е имал проблеми заради религията, не е бил член на въоръжена групировка, не е влизал с взаимоотношения с армията, не е бил дори свидетел на военни действия, не е оказвано насилие нито върху него нито върху членове на семейството му, но „не иска да се връща в С.“, на който фон при първоначално подадената молба сега излага общи, абстрактни и неотносими към личното му положение твърдения, базирани на информационни източници. Твърдения явно насочени към изпълване на понятието „бежанска история“ със съдържание.

В заключение и във връзка с изискването за нови акти, както СЕС ясно посочва - тези нови факти следва да са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95, респ. дали тези факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Видно от данните по преписката такива не са налице.

При липсата на посочени ясни и конкретни, относими към личността на чужденеца твърдения интервюиращият орган не може сам да си измисля факти, които хипотетично да анализира, най-малкото защото така ще излезне както от процесуалните рамки на настоящото производство, така и от неговият предмет.

С оглед изложеното процесната жалба се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

Поради изложеното и на основание чл. 172 ал.2 предл.четвърто АПК вр. чл.85 ал.3 ЗУБ, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. А. И., ЛНЧ [ЕГН], гражданство и месторождение - С., с дата на раждане: 15.01.2005г., срещу решение № 161Х от 29.10.2025 на интервюиращ орган, Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет
Решението не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните по реда на чл.137 от АПК.

Съдия: